

Romsdals Budstifte

TORS DAG 6. AUGUST 2020 | UKE 32 | Nr 180 | ÅRGANG 178 | www.rbnett.no | LØSSALG KR 40,-

● Solfrid Raknes har leilighet like ved eksplosjonsområdet i Beirut

Dro hjem rett før tragedien

STORE ØDELEGGELSER: Psykologspesialist Solfrid Raknes har leilighet like ved området hvor det var en stor eksplosjon i Beirut tirsdag. Flere som bor i samme hus som henne, er nå innlagt på overfylte sjukehus i byen. FOTO: AP PHOTO / NTB SCANPIX OG PRIVAT

Solfrid Raknes fra Otrøya har bodd og jobbet i Libanon i flere år. Forrige fredag forlot hun landet da hun følte det ikke

lenger var trygt å være der. Tirsdag eksploderte det i Beirut, under en kilometer fra leiligheten hennes. **NYHETER SIDE 2-3**

Store hendelser blir tatoveringer

Ordfører i Fræna, Tove Henøen, har en rekke tatoveringer rundt om på kroppen sin. – Jeg tar tatoveringer fordi jeg synes det er fint, samtidig som alle mine tatoveringer betyr noe for meg, sier Henøen. Hun var som kjent første kvinnelige ordfører i Fræna – og den siste. – Da Fræna kommune ble historie, så følte jeg for å bli med i historien, sier hun om tatoveringen av kommunevåpenet til Fræna.

NYHETER SIDE 6-7

MERKER KROPPEN: Tove Henøen har tre tatoveringer på høyre underarm, blant annet det gamle kommunevåpenet til Fræna. FOTO: RIGMOR SJAASTAD HAGEN

TORS DAG

Per Ivar Lied.

Innrømmer skoleutfordring

– Det ligger en utfordring i at de med behov for tetttest oppfølging må flytte lengst, sier leder i utdanningsutvalget i fylket, Per Ivar Lied (Sp).

NYHETER SIDE 8-9

Svein Sæter.

– Det var dramatiske døgn

Forfatter og journalist Svein Sæter er i gang med å skrive «Spelet om Mardøla». Smakebiter serveres i helga.

KULTUR SIDE 14-15

Robotklipperen på Molde idrettspark.

Sørger for perfekt bane

SPORT SIDE 10-11

Solfred Raknes er psykologspesialist med PhD på forebygging av psykiske lidelser, og har engasjert seg sterkt i arbeid blant barn og kvinner i flyktingleire i Libanon på grensen mot Syria. Da det eksploderte i Libanons hovedstad på tirsdag, satt Raknes på hjemmgården på Otrøya.

– Det er vanvittig tragisk oppå de krisene som allerede var der. Det siste året har jeg tilbrakt mesteparten av tida i Beirut, og bodde bare en liten kilometer fra der det eksploderte, sier Raknes.

Foreløpig har hun ikke fått meldinger om at noen av hennes kjente har omkommet etter eksplosjonen.

– Jeg har fått snakket med mange av dem jeg jobber tettest med, og ingen av de er skadd. Men flere fra leilighetshuset jeg bor i, er innlagt på allerede overfylte sjukehus. Vinduer er blåst ut i bygget og det er store skader. Strømtilgangen har vært dårlig lenge, og etter dette er den forverret, så jeg har ikke fått snakket med huseieren ennå, sier Raknes som kom til Norge forrige fredag.

– Jeg holder egentlig til i Bergen, men dro til hjemmgården på Otrøya siden det var lettere å være i karantene der. Den er jeg akkurat ferdig med nå, sier hun.

Hun forteller om et land som har hatt store problem før tirsdagens tragedie.

– Det var en enorm desperasjon i landet fra før, og jeg dro hjem fordi jeg følte at det var for farlig å være der nå. Jeg har vært mye i Syria og tre år i Libanon, men aldri følt det slik før, sier hun.

Etter statsminister Saad Hariri gikk av i oktober 2019, har det blitt stadig mer urolig i Libanon.

– Det er ufred i regionen, og har vært lenge. Fra tidlig høsten 2019 har det vært opprør i gatene med både fredelige demonstrasjoner og bensinbomber. Så kom koronapandemien som ga ytterligere helseutfordringer og økonomisk krise, sier Raknes som sier at hun har vært blant de heldige.

– Da flyplasser ble stengt, ble det vanskeligere å få inn friske dollar til landet. Dermed ble det inflasjon og om man skal sammenlikne med Norge, så koster en liter melk 120 kroner og kjøtt er utrolig dyrt i Libanon nå. Om jeg skulle ta ut penger fra min norske konto, fikk jeg kun libanesiske pund til den opprinnelige verdien. Folk flest som ikke har tilgang til friske dollar, har ikke råd til noe som helst. Sjøl hadde jeg tilgang til friske dollar gjennom kjæresten min. Allerede før tirsdagens tragedie var det estimert at 60 til 70 prosent av landets befolkning havner i ekstrem fattigdom i løpet av høsten. Det er store forskjeller i landet, men nå har middelklassen også blitt fattige og har knapt råd til mat og skole. Folk sultet allerede før dette, det er mange flere barn i søppelkontainerne og tiggerne ber om vann og brødrester, forteller hun.

Libanon er mindre enn Møre og Romsdal i areal, men har en befolkning på over seks millioner. 1,5 millioner av disse er syriske flyktninger og en halv million er palestinere, forteller Raknes.

– Dette er landet med høyest flyktningtetthet i verden. De har vært gjennom vanskelige år og en svært tøff vår, fordi det har vært vanskelig å samle inn penger under koronapandemien. De har verken penger eller pass til å komme seg videre, og så skjer dette oppå alt. Dette er mennesker som har opplevd grusomme ting tidligere, og nå vekkes traumene til live igjen. Konsekvensen er at de som allerede har gjennomlevd enorme traumer og har minst, får det enda mer forferdelig enn de hadde det, sier hun.

Nå håper hun at folk kan støtte arbeidet med å få landet på beina igjen.

– Det jeg er redd for nå i koronapandemien, er at folk slutter å hjelpe der nøden er størst. Det er vanskelig for folk som lever i djup fred å sette seg inn i hvordan det faktisk er å leve i et slikt område. Men det er en fare for verdensfreden om vi ikke bidrar. Det kan man gjøre på mange måter, man kan gi støtte til grasrotorganisasjoner hvor hjelpen når direkte ut, til store internasjonale hjelpeorganisasjoner som Redd Barna eller Leger uten grenser, eller til WHO eller andre deler av FN-systemet, sier Raknes.

Hun har ikke mistet lysten på å fortsette arbeidet i Libanon, men når hun kan dra tilbake, vet hun ikke.

– Jeg skal jobbe med og for syriske flyktninger og andre fattige i Libanon også det neste året. Men jeg kan gjøre mye digitalt – og man må jo være i live for å bidra.